

Понеделник, Август 11, 2008

Отново разсъждения за ставащото в Южна Осетия

http://delian.blogspot.com/2008/08/blog-post_11.html

Въпреки, че нашата скромна държава предлага не малко простотии, на които да се ядосвам, в последните дни вниманието ми е насочено и към войната в Южна Осетия.

Защо ме притеснява тази война? Защото без значение най-важния елемент в едно такова събитие – страданието на хората, то винаги е повод за мерения на пишки от великите сили и политически размени. Няма значение какво се случва, кой печели, кой губи и т.н. Важното е какво се разменя. А пропагандата от всяка страна си работи, създавайки емоции на „патриотите”, залитащи в посока, без да се поинтересуват от мнението на отсрещната страна. Например в доминирания от Руски ПР свят много хора просто ей така искат да станат доброволци и лично да застрелят Саакашвили – новият Садам и Милошевич. От другата страна на бариерата пък разни се пънат да викат, че НАТО трябва да нападне Русия заради следните важни причини – защото е Русия (друга причина не е нужна), защото има миротворци в Осетия (нищо че са с мандат и разрешение на ООН, за разлика от омиротворяването на Ирак и Панама например) и т.н. А в България (и Латвия) коментарите са най-интересни. Чета страшно противоречащи си мнения, по отношение на тази война, които съдържат едновременно в себе си комбинацията от Македония трябва да стане Българска, Турците в Кърджали да не се отцепват, Руснаците са зли просто щото са Руснаци, а Американците са супер, просто щото са американци, или на обратно, но отнесено към Осетия. Особено яки са някой коментари – например в Грузия по време на бомбардировките пострада един жилищен блок и се появиха снимки на пострадалите, едва ли не всеки получи своята първа страница в списание от западните медии – за да покажат безчинствата на Руснаците в Грузия, с някой доста спорни интерпретации, на обратно обаче загиналите в Осетия не получиха своята първа страница. А там загиват хора и до сега. На въпрос – „а безчинствата на Грузинците в Осетия?” отговора бе – няма снимки, значи няма безчинства. За съжаление има снимки. И видео клипове. Но само по Интернет, или в медии от другата страна на барикадата. Най-бруталният за мен клип бе, заснет с GSM от децата на жена излизаща от мазето на разрушена сграда да търси вода за децата си, и там се вижда как я застрелват в главата, определено не руснаци. Други яки изпълнения са нарочните провокации. Например Грузинските бронирани машини прилагат понякога техника на мимикрия – отпред си слагат голям надпис на руски „Миротворци” и премахват отличителните грузински знаци. Така по-малко ги стрелят. За да не ги стрелят пък своите (които не са много, та риска е малък), държат един малък, по-скрит надпис отзад на машината. Тези машини буквално водеха партизанска и напълно независима (като бойна единица, без цялостна организация) война в Цвинхали, защото Осетинските милиции се справяха доста ефективно срещу по-организираните настъпления.

В региона има сигурно 30 вариации на религии, и над 40 различни езика, и 3-4 коренно различни вида писменост. И всичко това се комбинира почти произволно в 56 различни племена и националности. Много от „автономните” области, и търсещите независимост са имали и свои държави до преди СССР и попадат в това административно обединение

под натиска на СССР. Яко е да гледам как разни патриоти приемат действията на СССР за правилни, а действията на Руснаците сега за неправилни, или обратно. В известен смисъл един и същи дългогодишен вектор се интерпретира различно, или пък се казва че определено действие е лошо, и когато започне да се извършва на обратно, отново е лошо. Сякаш не е важно действието, а кой го върши. Някой с ореол, ореола на дявола, или ореола на ангела. Каквото извърши ангела е винаги добро. Като в Библията, бог може да те накара да убиеш сина си и ти нямаш право дори да се съмняваш в правотата му. Явно не си говорим за обективизъм, а просто за политически религии.

А аз защо се притеснявам? Притеснявам се от много неща. От това, че виждам как хората, включително и аз се разпалваме неразумно по инсинуации и следователно глупости и можем да приемем за лична, и да защитаваме ентусиазирано и с кръв, някоя теза измислена от някой си и прокарана по подходящ медиен начин.

Притеснявам се и от войната, защото от Грузия ни дели едно море, и това е черноморска война. Както бомбардировките в Сърбия, ако тя се развие ние се намесваме веднага. Ако САЩ се включат във войната (а ние знаем, на тях мандат от ООН или решение на НАТО не им е нужно), Сарафово ще е вътре и то. Ако започнат блокажи в Черно море, дори да са на 400 км няма как да не ни засегнат и нас. Няма и как да не бъдат засегнати енергийните ни интереси, доставките на петрол и всички други планове.

От друга страна е трудно да се намери обективна информация какво точно се случва. Като цяло информацията по западните медии е стара, движи се часове на зад, а ситуацията се променя с минути. Отделно някой западни медии и по специално CNN показват само едната страна на конфликта, забавят нещата и ги преекспонират невероятно, поради споразумението за ексклузивитет, което сключиха с Грузинската администрация. Много по-обективен поглед има в Ройтерс, ВВС и дори FoxNews (за който е безспорна връзката с администрацията на Буш и си е направо невероятно), но информацията е по принцип остаряла. Най-бърза информация се получава определено от Интерфакс. Те първи съобщиха и за навлизането на грузинските сили в Осетия, буквално 21 минути след започване на офанзивата. Два часа по-късно все още повечето медии се чудиха дали въобще да публикуват нещо. Следя Интерфакс от началото на конфликта, и смея да кажа, че са наистина много бързи. Не знам как да интерпретирам бързината им, но са средно час-два по-бързи от всички други медии, включително Осетските и Грузинските официални сайтове. Проблема на Интерфакс е, че се усеща пристрастност в техните писания и човек трябва да се научи как да ги чете. Те съобщават новината с да речем 3 изречения и после следват 30 в стил „Как това те кара да се чувстваш?“. Тъй като пристрастността им леко се лашка, в никакъв случай не мога да кажа, че следват някоя заповед от КГБ или Правителството. По-скоро се опитват да следват американския модел на правене на новини, и се отделят от телефаксовото неутрално поведение, на което ни бе насвикнал Ройтерс. Не мога да пропусна и сайта на Държавния Комитет по Информацията на Южна Осетия, където често за кратко се появява много детайлна информация от боевете, както има и линкове с други интересни сайтове за информация. Също така няколко Грузински сайта дават грузинската страна по въпроса (вкл. Официалния сайт на правителството), но за съжаление без много детайли по войната, наблягайки повече на политическото и медийно поведение на грузинската върхушка. Много и от приложените клипове (вкл. по YouTube са стари), някой заснемани от преди 15 години (с твърдението да са съвременни, което си е пълна инсинуация), което не се вижда на пръв поглед.

Повечето представяния на информация са емоционални или нарочно лъжливи. Да не говорим, че излизат и доста противоречия. Например Грузинските военни съобщиха че са свалили 10 руски самолета, но показаха снимки само от един, даже били хванали ранения катапултирал пилот и сега го лекували. Руснаците казаха –свалили са само два самолета. На следващият ден Грузинците съобщиха, че са свалили 12 самолета. Руснаците казаха отново – свалили са само два самолета. Днес Грузинците казаха, че всъщност свалените самолети в действителност били само 4. Руснаците коментираха така „ние стоим зад твърдението си, че свалените самолети са само два”. На война е нормално да се лъже. Спомняме си когато американците спряха до една река край Багдад за два дни, заради пясъчна буря, да дойде изостаналата логистика (защото блицкрига се изтощи), и да се ремонтират повредените танкове. Но официално съобщиха, че вече са в Багдад и водят бойни действия. В същия момент обаче министъра по информацията на Ирак твърдеше, че не само не са в Багдад, ами Иракската армия успешно ги изтласква навън. Този направо смешен случай на дезинформация и от двете страни си има дори свой собствен документален филм. И не е единствен. За войната в Ирак едно изследване сега няколко години по-късно казва, че първата информация за дадено нещо подавана и от двете страни в конфликта към медиите е била в почти 100% от случаите лъжлива и нарочно подадена такава. Не можем да не предположим, че и в този военен конфликт в Южна Осетия е така.

Може би най-независимото описание на конфликта (с най-малко залитания, но все пак има залитания) има на Wikipedia - [http://en.wikipedia.org/wiki/War_in_South_Ossetia_\(2008\)](http://en.wikipedia.org/wiki/War_in_South_Ossetia_(2008)). Проблема с него е, че е вечно неъпдейтното и се движи часове назад със събитията. Хронологията му също е разбъркана (което като човек дето проверява какво става всеки 20 мин, мога твърдо да заявя). Причината май е че следят 2-3 западни медии, и само като се появи събитие там проверяват и руските/осетските/грузинските. Така новинарският Round-Trip-Time става прекалено висок.

А намирисваше на война отдавна. Още в предното ми писание за Абхазия май месец намирисваше, но като гледам е намирисвало от години. Много интересно става, когато човек провери „американските консултации”, реформата на армията в Грузия, спора по отношение на въоръжението на СССР, и сдобиването с новите танкове в последните 2 години.

Няма как да не отбележа, че и аз съм пристрастен. Много ми се ще да застана на страната на Грузия, защото имам много приятели грузинци, а и Грузия и България много си приличат. В Грузия е имало много Черноморски курорти и там са ходили много туристи и туристки от СССР. Затова и има много вицове за Грузинци, точно като за нас Българите – те са най-дебели, най-плешиви, най-космати, с рунтави мустаци, с най-голямо самочувствие, най-големи мачовци, с най-големи пишки, гларусите на Съветските курорти, задължително с по един овен. Имат своя азбука и своя ортодоксална християнска религия, която защитават националистически сляпо. Като нас. В този конфликт съществуващ от преселението от 13-ти век до сега, не можеш да кажеш просто кой е виновен. Все едно казуса България-Турция. Заровени скелети има много. С вина от всички страни. Но не мога да не отбележа, че последните 2000 цивилни убити, 3% от населението на Осетия, и поне 30000 бежанци – 43% от населението, нямаше как да се случат ако Грузия не беше нападнала.

Въпреки опищяването на западните медии а и тук там по нашата блогосфера, смее да твърдя, че Руското поведение в Грузия към момента е изключително меко. Значително по-меко отколкото аз например персонално очаквах. В началото реших, че просто тече голям хаос защото са били изненадани от нападението. Но после прочетох в по-старите новини как след дислокацията на Грузинските войски (а Осетците и Грузинците са живели години заедно и със сигурност първите знаят на кого да плащат за информация, още повече, че има незначителни за световната общественост поне още десетина клана в Грузия, мечтаещи за автономия или независимост) Осетците са обявили мобилизация, а ден преди нахлуването на Грузинските войски буквално ден след обявяването на бойна готовност при тях, е обявена бойна готовност в Руските миротворци, и 58-ма армия. Така че не е като да не са очаквали да се случи нещо, и не може да е изненада, макар подобни разигравания и мерения на пишки да са ставали и преди, без война (виж – Абхазия, много интересно – Саакашвили им предложи широка Автономия и вицепрезидент, и премести войски на границата. Абхазци отказаха, обявиха мобилизация и Русия увеличи миротворците си до 3000 и война нямаше, преди четири месеца. Тук Саакашвили предложи широка автономия, разговори за вицепрезидент, насрочи дата за среща и преди това нападна. По подобен начин нападна преди години Аджария и реши, за сега, Аджарския проблем. Въобще тактиката май трябва да бъде – Ако Саакашвили ти предложи автономия стягаш войската, обявяваш мобилизация и военно положение).

Защо смятам, че поведението на Русия е меко? Русия разполага с много военен запас там. А те за сега ангажират минимални участъци от 58-ма армия, което е направо смешно. Към момента под 15% от капацитета на 58-ма армия е ангажиран в конфликта. Да не говорим, че създаваше проблем на Руснаците в началото, защото тяхната конструкция на водене на бой е комбинация и взаимодействие между различни типове войски. А те вкараха в началото само БТР-и, които увиснаха без защита и без добро обучение как да се справят с определени ситуации сами, та в началото понесоха доста загуби. По-късно ги подсилиха с парашутисти, и се справяха, макар и тук в началото леко слабо. Да не кажа, че основните бойни действия особено първия ден ги изнесоха изцяло Осетци, и аз например бях убеден, че след 4 часа Грузинците ще са завзели половината територия, а Осетци почти без тежко въоръжение, основно с хитрост ги правиха луди. Направо опълчението на Шипка ще им завиди. Например при първото влизане на бойна колона, я оставиха да стигне до центъра без проблемно, след което я подложиха на кръстосан огън и я унищожиха. Подобни партизански изпълнения се водиха из целия град. И ако не можем да кажем, че Осетската армия имаше някаква смислена организация, то и Грузинската се разпадна на самостоятелни групички, които стреляха по всеки който мърда като Осетците, без значение свой-чужд, и почнаха да прилагат мимикрията. И всичко затъна в едно блато на градска война, от която не знаеш кой къде е, какво владее, дали въобще владее нещо или просто си шофират и стрелят, под мощен обстрел с Град (първото след военно усъвършенстване на Катюшата). Такива сражения нямат изчистване. Направо се чудя как Осетците твърдят, че са ги изчистили. Такава армия и война няма комуникация, няма координация. Не невъзможно както Саакашвили казва – „спряхме да водим бойни действия”, а Руснаците „още се стреля и се водят битки” и двамата да са прави. Просто защото е настанал хаос.

Грузия се подсигури срещу евентуална енергийна блокада от Русия и Абхазия, като помоли Турция за помощ. И Турция започна да доставя петрол, ток и храни. Последните с кораби. Не съм се отказал от предположението за хаоса в Руското

командване за мекото им, и леко неорганизирано поведение в Осетия, но започвам да си мисля, че може и да не е толкова неработещо. Руснаците имат голям резерв и производствени мощност, докато Грузия не може да издържи продължителна война. Един от изводите, които и ние трябва да си направим, е къде са проблемите на Грузия. Защото под американски консултации Грузинската армия се реформираше в последните няколко години, точно в същата посока, и по същия начин, по който се реформира и трябва да се реформира Българската армия (Информацията е от Global Security, Wikipedia, CIA и няколко грузински сайта). При това много по-завършено отколкото при нас. При война Грузия – България, преди сегашният конфликт аз определено щях да заложа на Грузия. Реформата там свърши следните неща: Намали се значително численият състав. Увеличи се логистиката. Количеството машини на войник се увеличиха. Грузинците се сдобиха с около 170 (по-)нови танка, с които подмениха (и ъпгрейднаха) старото си въоръжение. Закупили доста американски копия на БТР единички същите, които купихме и ние. Същите, за които самата американска армия отказа поръчките си. Монтираха върху някой от тях гаубици. Започнаха да подменят калашниците си с М16-ки (и сега чета, че плачат, заради хаоса). В последните две години сигурно направиха поне 20 учения, и са се сработили значително по-добре от руската армия, макар и дефинитивно по-зле от Осетинските милиции. Няма никакво военно производство, имат само една фабрика за ремонти на самолети.

Както споменах в последните 100 години всички войни са войни на икономиките. Винаги печели тази страна, с по-ефективно работеща икономика по време на войната. Следователно блокадата е много важен фактор във войната. Очевидно е, че Грузия не може да издържи на продължителна война. За това и според мен избрах да нападнат ден преди Олимпиадата. Когато руснаците бомбардират артилерийските точки извън територията на Южна Осетия, Грузинците се оплакват, че Руснаците бомбардират тях. Но и двете страни са прави. Руснаците бомбардират точка водеща война и въввлечена в конфликта, но и поради дългата балистика намираща се в територията на Грузия. На втория и третия ден обаче започнаха стратегически бомбардировки, които вече са далеч по спорни – разрушени бяха пистите на военните летища, за да не излитат грузинските бомбардировачи, също магистрални участъци, които могат да бъдат ползвани като военни писти (като нашите край Пловдив), разрушени бяха складове за оръжие (в единия загинаха 10 грузинци), разрушен бе сборен армейски пункт, и закрит резерв на гражданското летище, което за сега си е цяло. В процеса на бомбардировката падаха бомби по погрешка и върху граждански обекти. По подобие на разбитата телевизия и Китайски посолство в Сърбия, или безбройни случаи в Ирак или Афганистан. След като почнах да следя пораженията върху Грузинската армия, започнах да си мисля, че Русия може и да намери смисъл да действа меко. В началото си мислех, че понеже става въпрос за едnodневна война, която ще бъде спряна от Олимпиадата, ще се действа много бързо, ще бъдат въввлечени всички сили за изключително кратък период и след това ще се разчита само на ПР и ООН. Обаче Грузия загуби за 3-4 дни конфликт 1% от военните си, 35% от военната си авиация, 17.6% от бронираната си техника, 20% от артилерията си. А Русия още не е вкарала съществената част от 58-ма армия, а е дислоцирала една друга до Абхазия. Грузия при този тренд не може да изкара още седмица. Абхазия пък обяви мобилизация, въз основата на споразумение, което имат с Осетия. Грузинският резерв до Абхазия, който се мести сега по-скоро се укрепва за отбрана, за да не се отвори втори фронт, но дори само това е голяма победа за Осетия, защото този резерв е неизползваем при тях. Русия направи демонстрация с 6000 парашутисти в Абхазия, има активни бомбардировки за да се заключи (демобилизира) резерва на грузинците там (и тук Грузинците твърдят, че Руснаците ги бомбардират,

Руските генерали пък твърдят, че не са стигнали до там да го правят, имат си други проблеми и се смеят на обвинението, а Абхазците твърдят, че те бомбардират а не Руснаците). Севастополският флот случайно започна да провежда учения и охрана наоколо. Дори свалиха един от три, вероятно изпратени с разузнавателна цел катери на Грузинците, оборудвани с торпеда срещу кораби. Според някой руски медии, ще се блокира Грузия по море. За да не може да идват военни доставки от Турция. Официално Русия отрича „защото не са във война с Грузия все още”. Грузия твърди обаче, че няколко Турски кораба са били спрени. Украйна се намеси веднага – няма да бъдат допуснати излизащите кораби да се върнат обратно. Одеса, Севастопол и Кримският полуостров са с доминиращо Руско население. Те са асоциирани към Украйна по времето на СССР, като един вид административен подарък. И това е един много специален въпрос за уреждане между Украйна и Русия, който притеснява първите сериозно, и бързика външната им и особено вътрешната политика от години. Севастополци, които се натискат за автономия, обаче се надигнаха и казаха, че ако Украйна опита да блокира корабите, те ще обявят въстание (и ще стане гражданска война). Така че не вярвам Украйна да прави друго освен да се пъне. Конфликта може много сериозно да се задълбочи в собствената им територия. В подкрепа на Грузия безпрекословно се включиха всички държави с неразрешени Руско-етнически проблеми, като Литва, Латвия и Естония с близо 30% от населението им етнически руснаци. И Полското президентство, каква изненада! Германия пък подкрепи Русия, осъждайки започването на войната от Грузия. Също не особено изненадващо, Шрьодер е много силен лобист. Франция също стои по-скоро на страната на Русия. Европа ще се опита да използва конфликта, ако се задълбочи между САЩ и Русия, като механизъм за извличане на по-голяма независимост, и осъществяването на мечтата на Саркози за европейска армия. Също така ще изтъргуват според мен Косово. Великобритания за сега по-скоро си трае. Италия ще застане на страната на САЩ, макар поради това Берлускони да рискува отново да загуби изборите. САЩ на този етап са по-скоро неорганизирани. Подкрепят Саакашвили, но меко. Ако се абстрахираме от МакКейн, който прави ПР и действа като президент. В началото Саакашвили нееднократно твърдеше, че очаква военна помощ от САЩ, и че това е война и на САЩ. Каза че в бомбардираното летище е имало американски войски. САЩ отрекоха. Днес на въпрос към Саакашвили, разчита ли на подкрепа от САЩ, той каза, че Грузия може да се справи и сама. Тихата дипломатия е работила доста, и очевидно стремежа не е към разрастване на конфликта. Китай подкрепя Русия (включително и заради своите си проблеми), и вероятно би изтъргувал ситуацията, но за сега си има вътрешни проблеми (бомби и олимпиада). От своя страна сепаратистите в Китай също го притесняват, и не е ясно на къде ще замине китайската дипломатия. От друга страна надали би рискувал военните сдружения, магистрали и общия пазар с Русия. По скоро ще бъде неутрален с наклон към Русия, каквото поведение показва до момента. Съвета за сигурност на ООН се опитва да приеме декларация под натиска и на САЩ, и на Грузия, и на Русия, но страните в постоянния съвет бързо сменят позициите си, а декларация няма да излезе без да бъде включено осъждане на Грузия за започването на конфликта, и ще бъде подложена на вето от Русия и Китай, а вкарването на осъждане на Грузия за сега се блокира от САЩ. На обратно, грузинският представител, когато го канят натиска за осъждане на използването на сила от Русия, което за сега не хваща дикиш, защото е оправдано от споразумение признато от ООН преди 14 години (с точката твърдяща „до 3000 миротворци за предпазване от ескалация”, в която изречението допуска фактически и повече, ако ескалацията вече е станала). Отделно Русия използва умело случили се прецеденти (постфактум узаконяването на войната в Ирак, и американското

нападение над Панама, „за защита на гражданите на САЩ“) като твърди, че защитава гражданите си. Ситуацията в Съвета за сигурност е доста объркана.

Грузия не може да издържи при този тренд още седмица активна война. Но по-лошото всъщност е, че Аджарите възползвайки се от ситуацията сякаш отново се канят да обявят независимост. Както вероятно и някои други племенни структури. В един блог четох, че някои войници, от някои етноси, са започнали да отказват мобилизацията и да бягат от армията, въпреки военното положение и заплахата от растрел. А това принципно е много лошо и значи само по себе си не малко.

На фона на влошаващата се за тях военна обстановка, за първи път, откакто почна този конфликт започнах да виждам много по-прагматична Грузинска политика. Саакашвили предложи примирие и уж прекрати огъня (макар в действителност още да се стреля и обстрелва). Докато той е във война, която е започнал няма политическото лице да изисква каквото и да е от световната общност. Отделно това бе изискване на Русия за започване на преговорите. Сега докато руснаците се бавят и обмислят, те излизат черните, а Саакашвили става гълъба на мира, въпреки че той започна стрелбата. Спирането на огъня от всички страни е важно. То ще помогне на Грузия да реши мобилизационните си проблеми и да пренаправи стратегията, вече по-скоро за отбрана. Както и да овладее назряващите бунтове. Определено Осетинският и Абхазкият проблем са вече световни проблеми. И от тук на сетне започва ПР и политиката, как ще се реши този проблем. Политиката всъщност започна. Медведев обяви, че Грузия извършва геноцид (казуса Косово). Дори направи няколко асоциации със Сараево и други. Путин пък обяви, че на бежанците трябва да им се помогне да се върнат. Грузия пък се готви да не признае връщането на бежанците от Русия. Без бежанци и население Южна Осетия няма основание за Автономия. Нека си стоят Осетинци в Северна Осетия. За да стане това Грузия легитимира южен коридор за бежанци, който не е използван в действителност, без значение от етноса или желанието, защото минаваше в действителност през бойните действия. Но той дава основание на Грузия да върне „свои бежанци“, ако се наложи, защото никой не е броял нищо. Към това Русия ще се противопостави, а Грузия с подходящия американски ПР ще ги изкара по-черни от дявола. Отделно МакКейн натрупва позитиви, докато Обама е вече на почивка в Хавай, а вероятно САЩ ще опитат да разменят Грузия за Иран и отлагане на влиянието си в локалните проблеми за няколко години.

Публикуван от Делян Делчев в 8/11/2008 03:32:00 PM

Етикети: Да разчупим шаблона, Политика, Разни

19 коментара:

Анонимен каза...

Деляне, Деляне, Деляне. Много ти се иска Грузия да е започнала първа стрелбата. Толкова ти се иска, че забравяш как осетинските от години провокират, обстрелват, прочистват Ю. Осетия от всичко що се нарича грузинец. Там ли си бил, че знаеш кой първи е започнал. Не си ли спомняш за чистката в Абхазия ? Грузинците нищо не са започнали първи. Просто

руснаците имат болни интереси в региона и от години се опитват да провокират този конфликт. По какъв начин Грузия да си брани територията при положение, че руските "миротворци" вече съвсем без притеснение си се разхождат из Грузия все едно им е бащиния ? И все освобождават, освобождават, освобождават ... От тяхното освобождение на всички им е дошло до гуша. За всяка капка кръв в този конфликт няма друг виновен освен жадните за територия и власт руснаци.

Понеделник, Август 11, 2008 6:10:00 PM

Делян Делчев каза...

Ако трябва да говорим точно за чистки защо не започнем с насилствените изселвания и заселвания на Абхазци и Грузинци по времето на Берия? Или пък преселението от 13-ти век? Или пък насилствените изселвания по времето на гражданската война във всички посоки и от всички страни? Както споменах този конфликт има много голямо минало, много лица, дори легитимността над територията в полза на Грузия е в известен смисъл спорна. Да кажеш кой е започнал е все едно да търсиш вината, кой е почнал войната на Монтеки с Капулети. По отношение на провокациите, тях ги има в двете посоки от години. И там не можеш да откриеш кой ги е почнал. Да не говорим, че има и пьянски изпълнения. Но конкретно сега, има конкретен виновник, който дори не отрича. Така че няма как аз да не съм пристрастен. Та значи как ми оправдаваш 2000 убити и 30000 бежанци?

Понеделник, Август 11, 2008 6:17:00 PM

Atanasov каза...

Поздравления за статията!

Понеделник, Август 11, 2008 6:44:00 PM

Анонимен каза...

Деляне, прочети коментара на Огнян Минчев във Фокус днес, за да се осведомиш за подбудителбите и за това, че Русия няма интерес от просперитет на Грузия и от това да няма размирици в Ю.Осетия, Абхазия и т.н. Имперските амбиции да държи контрол върху пътя за ЮгоЗападна Азия.

Понеделник, Август 11, 2008 7:31:00 PM

Делян Делчев каза...

Четох го и не съм съгласен с него. По принцип подкрепям твърдението за Руските имперски интереси в региона, защото това е точно толкова очевидно, колкото да кажеш, че и САЩ имат имперски интереси в региона. Абсолютен и безспорен факт. Но използваната фактология е неточна, едностранчива (като например еднозначната оценка за управлението на Саакашвили, която аз определено отричам), и прекалено про Грузинска. Например в случая със стрелянето по министерските представители, това е силно дискутирана тема. Няма доказателства в нито едната посока (Грузинска провокация или инсценировка). От своя страна не е като да не е имало грузински провокации или инсценировки (най-новата бе начина, точно по който започна войната), така че това е достатъчно основания за съмнение. Инциденти с милициите и охранителите е имало безспорно от години. Има ги и на Youtube. Но отбелязвам - има ги във всички посоки, не само Руснаци към Грузинци, а и на обратно. Съгласен съм, че Руските миротворци определено взимат страна в

конфликта, но искам да отбележа, че съгласно споразумението от преди 14 години, там миротворци имат 4 страни. Шефът на Грузинските миротворци заедно с тях е напуснал ден преди нападението сега. В известен смисъл самият факт, че има миротворци от въвлечените в конфликта и насилствените изселвания страни предполага поддържането на конфликтите и провокациите от всички. Нека не стигаме до там да давам пример с Руанда. По отношение на Чеченската доброволческа намеса в Абхазия, има такава, но е малко вероятно да е от Русия (макар Грузинците да и го приписват), тъй като те по това време са вече в открит конфликт, а намесените хора (недоказано) са били изявени имена от антируските движения. Но нека не забравяме, че в Абхазия има много мюсюлмани и вероятно основното движение е на "братска основа". Факт е, че в началото на 90-те Абхазците изселват насилствено грузинци. Но е факт, че същите тези грузинци са заселвани насилствено там преди това, и този болен спомен се пази. Все едно да идеш да питаш нашите турци простили ли са ни за насилственото изселване и смяната на имената? Тази контра реакция я има и тя е била провокирана от други ефекти година преди това, така че да кажеш, че Абхазците са си я измислили просто така е върха на политическия патриотизъм. Също така по време на гражданската война Грузия връща насилствено част от изселените, както и също изселва известно количество абхазци. Така че танто за кукуруго. По интересното там е че част от насилствено изселените грузинци са се върнали и доброволно са приети от абхазкото население. Тоест за някой може, а за други не може, много вероятно базирано най вече на личностни отношения. И като заговорихме за личностни отношения, държава, която се състои от семейни племена с различни езици, религии и писменост, племенните съвети имат по-голяма власт от гражданството. Като в пакистан, авганистан, индия и мешерето в България. Макар да наподобява мафиотските структури, това е наистина семейно дело, и аз не бих го класирал точно като мафиотска структура. Но господин Огнян Минчев може да си го нарича както си иска. Обаче то въобще не е изчезнало. Точно колкото е било силно при Шевернашидце, точно толкова е силно и при Саакашвили. Ако ще Буш да им стане президент, пак ще е толкова силно. Защото иначе ще изчезне държавата.

Понеделник, Август 11, 2008 7:58:00 PM

Анонимен каза...

За първи път чета коментар, който напълно точно и ясно да описва събития и действия подкрепени с факти и доказателства. На фона на това, как се представят новините по националните медии, започнах да си мисля, че държавата ни е пълна с клонинги, които не мислят и нямат собствено мнение а се влияят само от холивудски изпълнения и чалга музика. Чувствам се безкрайно омерзен, когато виждам и слушам как се манипулира по всякакъв безочлив и просташки начин общественото мнение! Обществено мнение ли казах...!? Какво мнение то май няма общество!

Вторник, Август 12, 2008 12:31:00 AM

Анонимен каза...

"Германия пък подкрепи Русия, осъждайки започването на войната от Грузия. Също не особено изненадващо, Шрьодер е много силен лобист"

А какво общо има Шрьодер с цялата работа?! Предполагам знаеш, че канцлер на Германия от 3 години е Меркел? Изобщо ти май повече наблюдаваш на някакви четени недочетени факти от wikipedia набързо в обедната почивка? И разбира се на голямата ти любов към Русия... аналитичният ти ум в комбинация с wikipedia може и да заблуди някой и друг русофил, но всички останали много добре виждат, че Русия окупира Грузия. Това беше целта на цялото занимание. Тази атака се подготвя от няколко години и вече е факт. Последните новини го потвърждават - грузинците са изтеглили армиите си и отстъпват към Тбилиси. Русия е глуха за всякакви призови за примирие и напредва към столицата на Грузия. Целта е ясна - контрол върху доставките на петрол от каспийския басейн към Европа и трайна окупация на Грузия. Русия съвсем безапелационно навлезе в държавните граници на чужда държава с танкове и самолети. Какво не е ясно от тази картинка?

Вторник, Август 12, 2008 9:23:00 AM

Анонимен каза...

"Чувствам се безкрайно омерзен, когато виждам и слушам как се манипулира по всякакъв безочлив и просташки начин общественото мнение! Обществено мнение ли казах...!? Какво мнение то май няма общество"

Ти пък от какво си омерзен бе, от какво си пък чак толкова омерзен? Какво ти е дала Русия, че чак пък да си и омерзен? Ами вземи и се запиши доброволец в руската армия като чак толкова жалиш братския осетински народ. Еиййй... в тая държава наистина ситуацията е - "роднина, милиционер, роднина, милиционер..."

Вторник, Август 12, 2008 9:27:00 AM

Делян Делчев каза...

Ами опитай се да проверяваш малко повече информацията преди просто емоционално да се засилиш в някаква посока. Шрьодер работи в момента като лобист в Германия, и защитава интересите на Газпром и Руското правителство. Това ми дава основания да смятам, че няма как да не е замесен в това да прави ПР.

По отношение на Русия окупира Грузия. Въпросът е още спорен. Както писах в блога на Григор Гачев, правят се недвусмислени демонстрации, но за сега няма тръгнали войски извън Гори. Дори в Гори вече няма Руски войски. Вчера Саакашвили даваше интервюта, че Русия се кани да нападне Тбилиси. Но още не се е случило. И не вярвам да се случи, тъй като се променя тактиката и ще има много загуби за руската армия. На този етап смее да кажа, че стратегическите задачи не изглеждат да са се променили и действията, които наблюдавам са военно тактически. Ситуацията там се променя с минути, така че ще видим след малко. Но много бързо се забравя кой започна този конфликт сега. Безспорно Грузия, повтаряйки Хърватската операция Щурм, по предната си операция срещу Аджария и прекратената операция срещу Абхазия. Все едно да ревеш щото си пипнал горещата печка и да обвиняваш печката, че е гореща.

Вторник, Август 12, 2008 10:08:00 AM

воху каза...

Много добра статия!

Вторник, Август 12, 2008 10:11:00 AM

Анонимен каза...

страшна статия. по пристрастно мнение нямаше да напишат и лизачите от Висшия съвет на БСП. Вместо да се мъчиш с този блог, защо не отидеш в ДС при Гоце? Явно сте на едно мнение за историята. Постъпката на Русия е варварска и единственото което показва и този път е неразривната връзка Путин - Берия (все от една служба са момчетата). Колко далеч сме от цивилизацията и нормалното общуване и отношения. Заради боклуци като Путин и Милошевич умират невинни хора. А ти се възхищаваш на постъпките им... Няма да ти чета глупостите повече.. и не цапай интернета с лайнните си разсъждения.

Вторник, Август 12, 2008 10:13:00 AM

Цонко каза...

Аз също следя няколко новинарски източника от различни страни и смея да твърдя, че си написал наистина интересна статия.

Интересно би ми било да прочета, ако имаш още сведения за това по какво си приличат грузинското нападение, замислено да съвпадне с началото на олимпиадата, и историята на хърватската война. И на други места прочетох за "сходен сценарий", но не разбрах нищо повече, нито пък за набедената връзка с някои американски агенции.

Вторник, Август 12, 2008 11:46:00 AM

Анонимен каза...

До анонимен:...Истината боли а?! еййй теменужке, теменужке.....

Вторник, Август 12, 2008 11:54:00 AM

Анонимен каза...

Руснаците си подвиха опашките. За 4 дни напреднаха само 100 км в територията на Грузия и понесоха сериозни загуби.

Вторник, Август 12, 2008 1:15:00 PM

Делян Делчев каза...

До колкото руснаците имат успехи или неуспехи във военната си кампания в Грузия, аз също съм съгласен, че се излагат в голям смисъл. Но прагматично това вероятно се дължи на следните причини - Грузинската армия е по добре тренирана, макар че дисциплината и се разпадна много бързо, буквално за ден. Войната в Грузия бе неудобна за Руските военни, защото любимото им взаимодействие не можа да се приложи по политически причини - само 20% от 58-ма Армия бе ангажирана в конфликта, не се вкара цялата техника, някои елементи (като въртолетите и мобилната тежка артилерия) се появиха едва днес, постреляха и полетяха и се прибраха отново в Русия. От своя страна ефективността им в сравнение с Грузинската армия чисто статистически е по-висока. По официалните сводки и пресечното множество на потвърдените загуби, съотношението за загубите е близо 3:1 по-голямо при Грузинците, отколкото при Руснаците.

Големите победители от военна гледна точка в тази кратка война са Осетците. Те са истински раббовци. Първия ден изнесоха войната и без тежко въоръжение и при невероятни съотношения правиха Грузинците луди, и не

допуснаха последните да изпълнят стратегическите си задачи. Макар днес в тактическите задачи на Руската армия да не са участвали въобще Осетци (като четох много интересен коментар, който предполагаше най-прагматичната възможна идея защо руските военни избягват да ги ползват - трудно контролируеми са).

По отношение на Операция Щурм и невероятните и съвпадения с Грузинското поведение, ще напиша като ми остане време повече. Но много информация по въпроса има в Wikipedia и Global Security. Да не кажа, че информацията има дори до там, че може да се споменат и имената на "американските военни в отпуск", които са консултирали "на частно", операциите.

Вторник, Август 12, 2008 2:42:00 PM

Milko D. Georgiev каза...

Коментарите под статията са както цялата ни държава - крайни, лупенизирани индивиди без грам критическо мислене. Но, каквато държавата, казваше един стар хубав виц, такива и терористите. Деляне, искрени поздравления за анализа. Respect.

Вторник, Август 12, 2008 7:32:00 PM

askbg69 каза...

Анализа на Делян наистина е добър.

И на мен не ми допада начина на мислене според който някой е добър/лош само защото е американец/руснак.

Но ми се струва важно да спомена следните няколко подробности.

Първо ООН (все още) не е световно правителство. ООН е инструмент създаден за налагане и съгласуване на интересите на победителите във Втората Световна война.

По същата причина и Международното право не е еквивалент на законодателството на дадена страна.

Т.е. ако в случая със законодателството на дадена страна даден закон бъде приложен за нейния гражданин X, но не бъде приложен за гражданина Y това не е 100% аналогично на случая в който дадени принципи и политика се прилагат за дадена страна, а за друга се прилага точно обратното. Би било добре да е така, но дефакто не е поради простата причина че в държавата (била тя федерация или унитарна) има единна установена власт и ясен(поне в демократичните режими) механизъм за смяната и както и за промяната на това законодателство. Я се опитайте да предложите на Русия или на плеяда дребни и по-едри диктаторчета, архаично историческата боза наречена международно право и ООН да бъде подложена на ревизия и примерно да следва принципите на които се основава ЕС! Нали всички ще ревнат веднага за суверентитета си!

Докато в случая с ООН и междудържавни конфликти говорим все още за прастарата борба за световна доминация, която както знаем се води и чрез военни и чрез икономически средства и която е родила фразата "политиката(или май беше дипломацията ;-)) е продължение на войната с други средства".

Имено в резултат на тази игра на световна доминация след края на Втората световна война в Ялта, Европа бива разделена на сфери на влияние и България попада в сферата на влияние на СССР.

Именно в резултат на тази игра на световна доминация СССР загуби студената война и руската империя се сви до своите най-стари граници. Загуби една голяма част от своята сфера на влияние и се опита да задържи тази част от нея която руските дипломати наричат "близка чужбина" чрез механизми като ОНД и "Газпром".

Вследствие на тази загуба, но този път и вследствие на собствения си избор(видяхме какво избраха сърбите като разбиха сами федерацията си вместо да дадат повече автономия на другите етноси) България вече е част от друга сфера на влияние, която малко или много е в съперничество с Русия, а именно НАТО и ЕС.

Т.е. НАШИЯТ отбор в случая би следвало да е по-скоро Грузия ;-).

Казано още по-ясно всеки играл стратегии от типа на Civilization и Starcraft (които Делян най-вероятно не би харесал защото изискват мислене и много време) знае добре че не е добре ресурсите ти да са по-малко от тези на противника или пък той да има контрол над тях и пътищата за доставката им.

А във случая с Грузия говорим точно за това - за едно много важно стратегически опорно трасе за преноса на каспийският нефт. Трасето е двойно по-важно защото може да бъде не само алтернатива на руските нефтопроводи, но и на турските ако се реализира проектът НБУКО. Всъщност алтернатива може би не е най-точната дума тъй като целта на запада е да избегне пълната зависимост от руските доставки като диверсифицира източниците си, а не да се откаже напълно от руския нефт.

И от тази гледна точка - да!

Делян е прав че една продължителна война между Грузия и Русия би била сериозен проблем за България, но една победа на Русия, и по-точно оставането на Грузия и Украйна в сферите на влияние на Русия което на практика ще доведе до монопол на Русия в доставките на нефт и газ ще бъде още по-сериозен проблем не само за България, а и за целия ЕС.

И от тази гледна точка въпреки че Русия спечели битката за Цвинхали тя на практика загуби войната за Грузия (а вероятно и не само нея) защото настори с намесата си общественото мнение в Грузия антируски, направи Саакашвили да изглежда герой мъченик в очите на грузинците и му даде повод да иска излизане на Грузия от ОНД.

Ако последното се осъществи то ще е сериозна крачка към влизането на Грузия в НАТО ;-) тъй като поради политиката която води Русия би било малко странно, страна членка на ОНД да е същевременно и член на НАТО.

Разбира се на опасенията за газовия и нефтен монопол и доминация на Газпром може да се опонира по няколко начина.

1) Аз например мисля че САЩ можеха да изберат и друга линия на справяне с петролната си зависимост вместо да превземат Ирак като вложат средствата които похарчиха за тази война в разработване на алтернативни технологии и горива с които да заместят петрола и да изградят една икономика която не е базирана на дериватите му. Ето как еколозите в политиката могат да са не само някакъв романтични защитници на природата, а и смислени геополитици :-). Слабостта на тази теза е че докато се изгради тази алтернативна икономика все пак ще са необходими петролните горива за старата петролнобазирана икономика.

2) Ако Русия се стреми към доминация в контрола върху петрола то не се ли стреми САЩ, НАТО и ЕС към световна политическа, военна и икономическа доминация.

Да очевидно се стремят! Но каква е алтернативата на планета управлявана от нещо като световно правителство. Нима продължаващия вече повече от 70 години конфликт между палестина и Израел са нещо по-привлекателно? Нима едни затворени оградени от параноята си национални държави които влизат в непрестанни и безкрайни конфликти са по-розова алтернатива? (Няма да се впускам в подробности защото това вече е в сферата на фантастиката ;-))

Та в крайна сметка аз нямам нищо против пристрастността ти Деляне, но ми е малко трудно да разбере защо именно тази позиция избираш - това е все едно да играеш срещу своя отбор и срещу собствените си интереси? Или може би имаш тайно споразумение с Газпром за дивиденди от бъдещите монополни цени на нефта и газа ;-)?

Шегувам се разбира се! :-)

А на тези които биха се притеснили за т.нар. "троен шлем" на Първанов и поспециално за газопровода "Южен поток" и за това трябва да си мълчим, бих припомнил че първо сделката не е чак толкова изгодна тъй като руснаците искат собственост върху тръбата на българска територия.

И второ рибата все още е в тигана и аз съм склонен да мисля че тази "шедра" руска оферта като нищо може да е била ориентирана по-скоро към това да гарантира едно укротяване на българската активност във връзките с Гързия през последните години.

Проблемът на Путин е че и в случая с Грузия и в случая с България той леееко подценява това че и двете имат така да се каже алтернативна оферта ;-).

Прочее ето едни много любопитни цитати на Захари Стоянов, които бяха неизвестни за мен докато тези дни не ги мярнах в някакъв блог именно като коментар за осетинската криза:

Кой?

Кой въстана срещу нашето свято дело - съединението на Южна със Северна България? Кой караше турците да навлязат в България и да пуснат малко кръвчица на братушките? Кой отчисли българския княз от редовете на армията си, за да го опозори и омаскари, когато той се намирал на границата срещу неприятеля? Кой си дръпна от нашата войска офицерите, които хранутехме като просяци с единствена адска цел да ни съсипе войската, когато тя се намирал в път за бойното поле? Кой насъска сърбите да ни нападнат откъм гърба, когато ние бяхме въз друга страна? Кой настояваше най-много да се пратят турските комисари в Южна България? Ами я кажете, кой ни открадна княза от Софийския палат в това време, когато на него-вата глава не бяха изсърнали още лавровите венци от Сливница? Кой даваше честно и благородно слово, че ако си отиде тоя княз, то и съединението ще бъде пълно, и правата на България ще да си останат непокътнати, и конституцията ще си бъде в сила, с една реч, България ще да цъфти и вирее? Така ли излезе? Кой изпрати подир няколко дена подлия Генерал Каулбарс да развращава, подкупва, лъже, бунтува и беснее? Кой подучи пичовите и вагабонтите да вдигат бунтове в Бургас, Сливен, Силистра и Русе, да леят кръв и въвеждат анархия, щото по тоя начин да се отвори път за чужда окупация? Кой унизи и се подигра с България като ѝ препоръчваше за княз един развратен черкезин - Мингрели? Кой прибра под свое крило всичките чапкъни в България, а законните власти, в това число и В. Н. Събрание, за незаконни с единствена цел, да се продължи още в България безредицата, да се отчая и омаломощи българският народ и да каже: „Дойдете и ни спасете” - Русия, нашата фатална освободителка, покровителка, славянската, братската, християнската и великата Русия, с която сме една вяра и една кръв! Да бъде проклета оная минута, когато е стъпил руски крак в нашата земя, когато се е произнесла за първи път думата освободителка и покровителка! Аман, бей, аман! Лошо нещо било московлуката... То не прилича ни на даалии, ни на кърджалии, ни на фанариоти! Право имали ония старци, съвременници на Екатерина, на Александра I и на Николоя, които ни говореха: „Ще плачете за зеленото парцалче”. Видели тия и патили, на основание на факти и на събития говорели горните думи. Цял свят, хора, които не ни бяха ни в клин, ни в ръкав, припознаха нашата висока култура и благородните ни борби, само московците стоят настрана и викат: „Стрижено е!” - Необяснимо. Царуването на нагайката, монголското иго, татарщината и крепостното право може би да са едни от най-силните фактори, които са направили от руските държавни мъже зверове и идиоти. От друга страна пък, твърде е обяснимо тяхното подло поведение, защото хората искат да ни направят московци, прочее, правят ни всичките злини и пакости, които може да измисли развратният човек. Но и това е недоволено. Малко ли други държави има, които също така се стремят да владеят над чужди земи и народи. Между това, ние не виждаме тая подлост в техните стремления, тия адски и гнусни средства, каквито руската дипломация употребява над България.

И подир всички тия върволици жестокости и злини, които ни една държава не е направила над България, възможно ли ще да бъде да се намерят помежду

ни такива идиоти и изменници даже, които да клеветят, че Русия е наша освободителка, покровителка и доброжелателка! Мълчете и не говорете, защото и природните стихии ще да въстанат и протестират срещу подобно едно престъпление! По-малък грях е да обереш черква и манастир, отколкото да клеветиш пред олтара на историята и на събитията, че руското правителство имало братски, честни и благородни намерения, когато е стъпило в земята ни да ни освобождава. Ще ни се смеят ташкенците, авганците, черкезите, бухарците и арменците, за които същата Русия не по-малко кръв е проляла. Ще ни къльне

Полша, тая китка на славянството, която руските железни автократи три пъти хайдушки разделиха помежду три царства, с бесилници и с колове окичиха цели градове и села. Ще ни къльне още нещастна Босна и Херцеговина, която пак руските дипломати харизаха на Австрия, а ние идиотите заедно с много още идиоти славяни псувахме ли, псувахме Австрия, че ги узурпирала! Но в София, в столицата на България, гдето живеят най-голямото количество интелектуалци и патриоти, един развратен до в черната си душа, калугер излиза дързостно пред очите на всички и говори, че народът е признателен на своята освободителка! Не е крив той. Криво е онова стадо, което е стояло гологлаво отпреде му. То трябваше да запита мръсния калугер, да каже добро ли, зло ли е направила тая покровителка на България от две години насам, то трябваше да му предложи горните въпроси, изложени начело на нашата статия. Време е, трябва вече, щото българските деятели, офицери, учители и пр., когато говорят на своите подчинени и слушатели за външните неприятели на отечеството, официалният московец със своите донски и кубански казаци да стои на първо място. Това учение трябва да се продължи дотогава, докогато в Петербург царствува Александър III... Защо московците не са десет или петдесет милиона? Колко любезно ще си решим и наредим аладжака!...

Захари Стоянов

Захари Стоянов за Русия: "Като народ ние можем да се гордеем, че всичките ни народни деятели, са били против официална Русия."

"Като народ ние можем да се гордеем, че всичките ни народни деятели и патриоти: Г.Раковски, Л.Каравелов, В.Левски, Хр.Ботйов, А.Кънчев, П.Волов, Г.Бенковски и проч., са били против официална Русия. Никога те не са апелирали към нея, защото са знаели, че нейний камшик повече боли от турския..." Русчук, 1-й Март 1886 г. З.Стоянов Из предговора към статията на Георги С. Раковски "Преселение в Русия или руската убийствена политика за българите", публикувана във в. "Дунавски лебед", 1859 г. 0 Захари Стоянов, статия "Русия и българската криза" пише: "С безобразните си военни действия през 1804, 1807, 1828 и 1854 тя опожари страната, погуби населението и в крайна сметка я остави на произвола на поробителите. Трябва да се отбележи, че тези войни не се вдъхновяваха никога от интересите на България, чието име не бе дори произнасяно. Не е ли Русия тази, която разруши градове като Свищов, Русчук, Силистра, Сливен, Стара Загора, Разград, Варна и т.н." Коментар: Разгледана в по-широка перспектива, тази политика на Русия към

България (а и не само към нея) е “дообогатяване” на панславизма, същността на който се изразява главно в непризнаването на отделни славянски нации и тяхното разглеждане като различни групи от един и същ народ, предопределен да се обедини под скиптѐра на руските императори. Точно в този дух е прекроена и цялата история на българо-руските отношения.

“Всяко тържество на България е смърт за Русия”, пишеше в един брой на “Русь” покойният екзалтиран славянофил Аксаков, за когото се проляха толкова сълзи в Софийското книжевно дружество. “Какви са тия Крумовци, Симеоновци и Борисовци? Разве не можеше и без тях?” ... пишеше същият той Аксаков на княжеската прокламация към българските солдати, в която се казваше: “Виє, синове и потомци на Крума и пр.” Виждате доколко е жесток бил горещият славянофил. Негова милост желаял, щото ние да се не обърщаме към нашето минало, да заместиме името на Крума, и Симеона с Иван Грозний и с Екатерина Вторая.

Вторник, Август 12, 2008 11:54:00 PM

N. каза...

Д., дано ти дойде музата и да опишеш мислите си по "по-далечни" и "по-близки" теми, например:

- Грузия и България - разлики и прилики. Какви поуки може да извлечем?

Искушава ме стилът на

BBC.co.uk: Early lessons from S Ossetia conflict

<http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/7553390.stm>

- Македония и "шиптърите" в светлината грузино/осетинско/абхазката криза.

Кое ти се струва вероятно/малко вероятно/невероятно? И от българската камбанария, по интелигентски обичай, "Что делать?"

- Интернет - кой и как го ползва през последната седмица, за да приобщава към възгледите си или за да се бори с каквото не му/й изнася?

Сряда, Август 13, 2008 1:32:00 AM

Анонимен каза...

27-02-2007 Почему Грузия проиграет будущую войну -

<http://www.abkhaziya.org/server-articles/article-0b9e3fa75e14b53f712e65b8c27a0611.html>

Сряда, Август 13, 2008 9:19:00 PM

Публикуване на коментар

Връзки към тази публикация

Грузия vs. Южна Осетия - рунд никой не знае кой

Понякога ми остава време да следя какво става по света. Ето една статия в блог-а на Делян Делчев, която ми попадна във връзка с последната война която се случва напоедък -

http://delian.blogspot.com/2008/08/blog-post_11.html ...

Публикуван от Kostura в Вторник, Август 12, 2008 1:13:00 PM

Разсъждения за ставащото в Южна Осетия в блога на Делян Делчев ...

Разсъждения за ставащото в Южна Осетия в блога на Делян Делчев, подкрепени със солидно количество факти, една от малкото обективни статии.

Публикуван от noreply@blogger.com (voxy) в Вторник, Август 12, 2008 10:21:59 AM